

॥ यत्तया प्रचादितः सक्काधवशप्राप्य मम शासनं नाकरोत् ॥ २४ ॥ अधुना स्वदत्तांतमाह ॥ असाविति ॥ बु

एवमुक्तस्तु वैदेत्यासंख्योरक्तलोचनः ॥ क्रोधात्प्रस्फुरमाणोऽष्टाश्रमादभिनिर्गतः ॥ २० ॥ एवंब्रुवाणं सौमित्रिरामः संतापमोहितः ॥
अब्रवीदुष्कृतं सौम्यतां विना त्वमिहागतः ॥ २१ ॥ जानन्नपि समर्थं मारक्षसामपवारणे ॥ अनेन क्रोधवाक्येन मैथिल्या निर्गतो भवा
न ॥ २२ ॥ न हिते परितुष्यामित्यक्कायदसि मैथिलीं ॥ क्रुद्धायाः परुषं श्रुत्वा स्त्रिया यत्त्वमिहागतः ॥ २३ ॥ सर्वथा त्वपनीतं ते सीतया यत्प्र
चोदितः ॥ क्रोधस्य वशमागम्य नाकरोः शासनं मम ॥ २४ ॥ असौ हिराक्षसः शेतेशरेणाभिहतो मया ॥ मृगरूपेण येनाहमाश्रमादप
वाहितः ॥ २५ ॥ विकृष्य चापं परिधाय सायकं सलीलबाणेन च ताडितो मया ॥ मार्गं तनुं त्यज्य च विकृवस्वरो बभूव केयूरधरः सराक्षसः
॥ २६ ॥ शराहतेनैव तदार्तयागिरास्वरं ममालंब्य सुदूरमुश्रवं ॥ उपाहतं तद्वचनं सुदारुणं त्वमागतो येन विहाय मैथिलीं ॥ २७ ॥ इत्यार्षे
श्री० वा० आर० एकोनषष्टितमः सर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ ७३ ॥ भृशमाव्रजमानस्य तस्याधो वामलोचनं ॥ प्रास्फुरच्चास्वलद्रामो वे
पथुश्चास्य जायते ॥ १ ॥

द्विस्थित्यैवं निर्देशः अपवाहितः दूरमाकृष्टः ॥ २५ ॥ परिधाय संधाय सलीलबाणेन नातिविकृष्यमुक्तेन मार्गं मृगसंबन्धिनीं ॥ २६ ॥
सुदूरेऽपि संश्रवः संश्रवणं यस्य तं स्वरं मम मत्स्वरसदृशं आलंब्य तद्वचनमुपाहतं उक्तं ॥ २७ ॥ इति रामा० वा० आर० एकोनषष्टितमः सर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ ७३ ॥
आव्रजमानस्य आश्रममागच्छतः अधः प्रास्फुरत्स्वयमस्वलद्वेपथुः कंपश्चास्या जायते ॥ १ ॥